

6) Quare Socrates in secundo Alcibiade audacter ex Alcibiade quaerit: *εκ οϊων των εν τη πολει μεν ειναι της φρονιμης, αφρονας δε της πολλης?* quareque, quum sumfisset, eos esse φρονιμης, *ει αν ειδωσιν αττα δει πραττειν και λεγειν⁵⁾* ac videri τογε των αλλων επισημων κτημα, *εαν τις ανευ της βελτιστ κεκτημενος η, ολιγακισ μεν ωφελειν, βλαπτειν δε τα πλειω τον εχοντα αυτα⁶⁾*. haec denique addit: *ποιαν εν οϊει πολιτειαν ειναι τοξατων τε αγαθων και αυλητων, ετι τε και αθλητων τε και των αλλων τεχνιτων; αναμεμιγμενων δ' εν τοιςτοις, οϊς αρτι ειρηκαμεν των τε αυτο το πολεμειν ειδοτων και αυτο το αποκτυννυναι; προς δε και ανδρων πολιτικων, πολιτικον φυσημα φυσιωντων; απαντων δε τειτων οντων ανευ της της βελτιστ επισημης⁷⁾*.

7) Quare in primo Alcibiade Persarum et Lacedaemoniorum opes et disciplina tam copiose recensentur et in secundo quare preces et sacrificia Lacedaemoniorum et at Socrate et a Deo praeferuntur precibus at sacrificiis Atheniensium⁸⁾?

8) Quare Socrates: *τητη γαρ δη, αιτ⁹⁾*, *μαλιστα εγω φοβερμαι, μη δημερασης γενομενος, ημιν διαφθαρης*. πολλοι γαρ ηδη καγαθοι αυτο πεπονθασιν Αθηναϊων· *ευπροσωπος γαρ ο της μεγαλητορος δημοσ Ερεχθεως*, et concludit primum

5) Alcib. II. 2 et 4.

6) Alcib. II. 8.

7) Alcib. II. 9. Ad quem quidem locum recte Dacier: Plato carpit Atheniensium rempublicam, in qua floruerunt artes, sed absque illa scientia eius, quod est in rebus humanis optimum.

8) Alcib. I. 16. seq. Alcib. II. 11. 12.

9) Alcib. I. 27.